A 3004-es hatása Mihályfán

A forradalmi munkás-paraszt kormány már harmadik éve szabályozza azokat a kedvezményeket, amelyeknek célja, hogy a termelőszövetkezetek gazdasági megerősítését elősegítsék. Ezek a 3004-es rendeletek évről évre szélesítik a kedvezmények és állami támogatás körét, és komoly mértékben járulnak hozzá a termelőszövetkezetek gazdálkodásának megszilárdulásához.

A 3004-esek a termelőszövetkezetek gazdasági megerősítésének szilárd alapjai, szinte kimeríthetetlen forrásai, de csak akkor, ha a termelőszövetkezeti vezetők ezeket a rendeleteket alaposan ismerik és a belőlük adódó lehetőségeket fel is használják.

A gyakorlat azt igazolja, hogy a termelőszövetkezetek nem minden esetben használják ki a lehetőségeket, az is előfordul, hogy nem is ismerik. Nem egy esetben a Magyar Nemzeti Bank fiókjának kell felhívni a figyelmet arra, hogy éljenek a rendelet adta lehetőségekkel. Véleményem szerint sok termelőszövetkezet komoly hitel felvételi és hitel elengedési lehetőségtől fosztja meg a gazdaságot, amikor nem fordít annyi gondot ezekre a rendeletekre, mint amennyi szükséges lenne.

A 3004-esek által biztosított kedvezmények két nagy csoportba sorolhatók. Vannak olyan jellegűek, amelyek minden termelőszövetkezetet megilletnek, és vannak speciálisak.

Az 1959. január 1. után alakult, vagy területileg jelentősen megnövekedett termelőszövetkezeteknél igen jelentős a zöld-, de főleg a műtrágya kedvezmény, valamint a növényvédőszerek áránál biztosított kedvezmény. A mi termelőszövetkezetünkben az ilyen címen biztosított összeg közel 80 ezer forint.

A szőlő- és gyümölcstelepítéseknél a feltételek teljesítése esetén 80 százalékos hitel elengedésben részesülnek a termelőszövetkezetek. *Ha például egy öt katasztrális hold alma telepítésénél a folyósított hitel 24 ezer forint, a feltételek teljesítése esetén ebből csak 4800 forintot kell visszafizetni, azt sem egy év alatt,* bár termőre fordulás után még egy gyengébb év hozama is biztosítja az egész esedékes hitel visszafizetését. Mégis azt tapasztalom, hogy számos termelőszövetkezetben, ahol vagy jó feltételei vannak a szőlő-, gyümölcstelepítésnek, vagy felújításra váró kiöregedett területek vannak, nem használják fel megfelelően ezt a lehetőséget sem.

A saját nevelésű nőivarú és továbbtartásra alkalmas szarvasmarhák után különféle hitelek felvételét teszi lehetővé a rendelet.

A rendelet szerint a termelőszövetkezeteket minden saját nevelésű előhasi üsző ellésekor 1000 forint hitel elengedésben lehet részesíteni,

ha a termelőszövetkezet az állam iránti szerződéses kötelezettségének eleget tesz. Ebben az évben ilyen címen termelőszövetkezetünk hatezer forint hitel elengedésben részesült, és 1961-ben ez az összeg előreláthatóan 22—25 ezer forint lesz. Tapasztalatom szerint a hitel elengedésnek erről a fajtájáról is több termelőszövetkezet megfeledkezett.

Sajnos, néhány termelőszövetkezet a rendeletben biztosított kedvezményeket szinte csak akkor veszi igénybe, ha azok automatikusan az ölébe pottyannak (például a gépállomási munkadíj kedvezmény). A hitelek felvételéért, illetve a biztosított hitelek elengedéséért azonban tervszerű, komoly munkát kell végezni. Az áruértékesítési terv teljesítése után például ugyancsak jelentős hitelkedvezményben részesül a termelőszövetkezet, de ezt már év elején a tervkészítéskor, a termésátlagok tervezésekor, a szerződések megkötésekor figyelembe kell venni, meg kell tervezni.

Termelőszövetkezetünk ez évben áruértékesítési tervét 140 százalékra teljesítette, és ennek alapján 90 ezer forint hitel elengedésben részesült.

Természetesen az áruértékesítési terv teljesítése, illetve túlteljesítése sem könnyű feladat. Ez komoly, felelősségteljes tervkészítéssel és a tervek céltudatos megvalósításával jár együtt. A termelési tervekben részletesen ki kell dolgozni az agrotechnikai feltételeket, a várható terméshozamokat, kedvezőtlen időjárás esetén azonnal intézkedéseket kell tenni a kiesések pótlására. Ugyanakkor az árutermelés fokozásának igen nagy lehetőségei vannak. Bármit nézzünk is, akár a talajjavítást, akár a vegyszeres gyomirtást, vagy egyéb növényvédőszerek alkalmazását, mindenütt ott találjuk az állam segítőkészségét.

Az állatállomány minőségi és mennyiségi fokozásánál a tenyészállat akciók révén államunk komoly mértékben segíti a termelőszövetkezeteket. *Azok a szövetkezetek, amelyek a 3004-es rendeletben foglalt tenyészkoca és szarvasmarha akciót kihasználják, rövid idő alatt kialakíthatják törzsállományukat, és egyben megteremthetik az árutermelés fejlesztésének szilárd alapját.* A mi termelőszövetkezetünk már 1959-ben is élt ezekkel a lehetőségekkel. Felvásároltunk 60 darab anyakocát és 40 darab vemhes üszőt. Ezzel elértük azt, hogy

az 1960-as esztendő sertéshizlalásához a süldőket már saját állományunkból biztosítottuk,

és az 1961-es év hizlalási szükséglete is már jórészt biztosítva van.

A 3004-es rendelet biztosította kedvezmények felhasználása, az áruértékesítési tervünk túlteljesítéséből származó hitel elengedés azt jelentette, hogy ezekből az összegekből megteremtettük termelőszövetkezetünk saját gépparkját. Az 1960-as esztendőben négy darab erőgépet és számos munkagépet vásároltunk.

Az eddigiekben csak az állattenyésztés, szőlő-, gyümölcstermelés és az áruértékesítés vonalán igénybe vehető kedvezményekről szóltam. Ez nem jelenti azt, hogy a kedvezmények csak e területen vannak. Akár az építkezést, akár a növényvédelmet nézzük is, mindenütt találkozunk ezekkel a lehetőségekkel, és véleményem szerint ezeket a lehetőségeket tudatos, tervszerű munkával a termelőszövetkezeteknek saját jól felfogott érdekükben sokkal inkább ki kellene használni. *A mi termelőszövetkezetünk vezetősége és tagsága ismeri a termelőszövetkezeteket érintő rendeleteket, ismerjük a 3004-es rendeleteket is. Azon dolgozunk, hogy pártunk és kormányunk segítőkészsége alapján minél több gabonát, húst, tejet és egyéb árufeleséget biztosítsunk a népgazdaság számára.*

Sós Ferenc
a mihályfai Dózsa Tsz elnöke

Egy lépéssel tovább

Ma már az ország szántóterületének 77 százaléka a mezőgazdaság szocialista szektorához tartozik, a két évvel ezelőtti 30,7 százalékkal szemben.

A továbbfejlődés szempontjából egyre sürgetőbb a mezőgazdasági termelés eddiginél erőteljesebb fokozása. Ennek a legfontosabb előfeltétele *„a nagyüzemi keretek végleges térhódítása az egész mezőgazdaságban, s ennek alapján a termelés gyorsütemű fellendítésének biztosítása”* — mondotta Fehér Lajos elvtárs országgyűlési felszólalásában.

A Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusának a második ötéves tervre vonatkozó irányelvei világosan meghatározzák a mezőgazdaság fejlesztésében előttünk álló feladatokat.

Ha figyelembe vesszük, hogy a második ötéves terv a hároméves terv sikeres teljesítésének eredményeként átdolgozásra kerül, úgy a gazdasági vezetés — a mezőgazdasági termelésben is — még nagyobb „emberi helytállást, kommunista elvhűséget” kíván.

Az állami gazdaságok ma már szilárd bázisai szocialista mezőgazdaságunknak — hangsúlyozta Losonczy Pál földművelésügyi miniszter elvtárs az országgyűlésen. Terméshozamaikkal példát mutatnak, országos átlagban búzából 14, kukoricából 20, burgonyából 80, cukorrépából 160 mázsát takarítottak be katasztrális holdanként. Az egy tehénre jutó tejhozam pedig 3300 liter évenként.

A termelőszövetkezetek is fejlődtek, szervezetileg, politikailag és gazdaságilag sokat erősödtek. Veszprém megye termelőszövetkezeteire is ez a jellemző. A közelgő zárszámadások várható eredményei is ezt igazolják. *A zirci járásban mintegy tizenhárom termelőszövetkezetnél 12 ezer forint felett lesz az egy tagra jutó jövedelem.*

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek helytállása mellett az egyénileg gazdálkodók jelenleg már nem adják az arányosan rájuk jutó részt a népgazdaságnak. Ezért is a mezőgazdasági termelés erőteljes fellendítése, az átszervezés befejezése alapvető feladat.

A nagyüzemi mezőgazdaságra való áttérést szocialista módon, a dolgozó parasztság felemelésének útján, a munkás-paraszt szövetség erősítése közben valósítjuk meg. A nép vágyának, gazdag, boldog életének megteremtése csak úgy valósulhat meg, ha a mezőgazdaságban is győz a szocializmus.

A mezőgazdaság szocialista átszervezésében nagy feladat hárul a proletárdiktatúra vezető erejére: a munkásosztályra.

A felszabadulás utáni években a nagyipart, a kereskedelmet, a közlekedést államosítottuk, szocialista alapokra helyeztük. A mezőgazdaságban ennek a feladatnak a megoldása sokkal nehezebb, mert itt lényegében a kisgazdaságok rendszerét meg kell szüntetni, és át kell térni a nagyüzemi gazdálkodásra. Meg kell érteni a dolgozó parasztoknak, hogy a kisüzemi gazdaságok korlátai, akadályozói a technika és a fejlett mezőgazdasági tudomány alkalmazásának.

Az egész dolgozó nép, a munkásosztály, a dolgozó parasztság érdeke, hogy a fejlődés gyors ütemét gátló kisparaszti gazdaságok átadják helyüket a modern technikát gyümölcsöztető nagyüzemi gazdaságnak. Így több élelem, nyersanyag jut fejlődő társadalmunk számára.

Szükséges az átszervezés befejezése azért is, mert a még egyénileg dolgozó parasztok — számolva a termelőszövetkezetekbe való belépéssel — nem fejlesztik gazdaságukat, és még kevesebb árut termelnek. *A statisztika számszerű adatokkal bizonyítja, hogy a kisgazdaságok termelő beruházásai rendkívül alacsony színvonalon mozognak.* A parasztok 1949-ben az áruértékesítésből származó pénzbevételüknek 22,3 százalékát, 1955-ben csak 10,6 százalékát fordították termelő berendezések vásárlására. A meglevő felszerelések legtöbbje régi, elavult. Csak a legszükségesebb termelőberendezéseket újították fel, mert a jövedelmük jelentős részét felélték.

A kisüzemű mezőgazdaság keveset és drágán termel. A termésátlagok rendkívül alacsonyak. A megtermelt termékekre nagy a munkaráfordítás. Ezért magas a megtermelt mezőgazdasági termékek önköltsége.

A nagyüzemek általában 20—30 százalékkal olcsóbban állítják elő ugyanazt a terméket, mint az egyéni termelők. A mezőgazdasági termékek rendkívül megnőtt fogyasztása, a gazdaságosabb, olcsóbb, nagyobb hozamú termelése is megköveteli a mezőgazdaság nagyüzemű szocialista átszervezését.

Az ország politikai és gazdasági helyzetének, a termelőszövetkezeti mozgalomban eddig elért eredményeknek a figyelembevételével az MSZMP Központi Bizottsága nagy jelentőségű határozatot hozott, melyben *„lehetségesnek és szükségesnek tartja, hogy a tél folyamán a mezőgazdaság szocialista átszervezésében olyan jelentős lépést tegyünk előre, amellyel a tömeges számszerű fejlesztést, a mezőgazdaság szocialista átszervezését lényegében befejezzük.”*

SZ. V.

A termelőszövetkezet munkájáról tárgyalt a balatonhenyei párttaggyűlés

Balatonhenyén legutóbb a termelőszövetkezet munkájának értékelésével és a községfejlesztési terv megvalósításával foglalkoztak a taggyűlésen.

A termelőszövetkezet párttitkára elmondotta, hogy a vetési tervet, amely 150 kh búza, 100 kh rozs és 20 kh őszi árpa volt, teljesítették. Időben elvégezték a burgonya és a cukorrépa szedését, a kukoricatörés befejezését azonban akadályozta, hogy csak most készült el a kukoricagóréjuk.

A községfejlesztési terv teljesítését a tanács vb. titkára ismertette. Elmondta, hogy a művelődési otthon építése befejeződött, és az otthon megkezdte működését. Értéke 114 798 forint. A művelődési otthonon végzett társadalmi munka értéke 10 270 forint.

(Füredi Árpád levele nyomán)

„Univerzális” kollektíva

A műhelyvezető *nyugtalanul toporog a földön heverő alkatrészek mellett. Már mindent összeszereltek, csak a tengely hiányzik az U—28-asból.*

— Még nem jelentkeztek? — zavarja meg kérdésével Pál István szerelő.

— Tizenegyre mondták, hogy felhívnak bennünket — válaszol. órájára néz, fél tizenkettőre jár az idő. Lerakja a szerszámokat és befelé indul az irodába. Éppen a legjobbkor. A belső szobából a nevét kiabálják.

— Virtlik, Halimba keres!

— A Csabrendeki Gépállomásról Virtlik József beszél — szaporázza szavait. — Mi újság elvtársak? — nyomban így érdeklődik. A vonal másik végén válaszolnak. Hogy mit, azt nem hallani, de a műhelyszerelő arcáról olvasni lehet, hogy jó hírt kapott.

— Elkészítették *— súgja örömmel.*

— Kár volt Pestre utazgatni — mondják neki.

— Szóval délután mehetünk? — kérdezi vissza Virtlik a telefonba. — Köszönjük, viszontlátásra — a beszélgetést befejezik.

Leül a székre, úgy folytatja.

— Ha tudnák, mit összeszaladgáltunk ezért a tengelyért!? Pesten voltunk, Veszprémben, de sehol sem kaptunk tengelyt a traktorba. Pedig már csak ez az egy hiányzik a tervteljesítésünkből. De ez is meglesz! A Halimbai Bánya elvállalta, hogy csinál nekünk egy tengelyt. És megcsinálták!

Nem tud nyugodni addig, amíg a kintieknek is el nem mondhatja. Utána visszajön még beszélgetni. A gépállomás szerelőkollektívájáról van mit elmondani. Huszonhét traktor főjavítását, cséplőgépek, kombájnok javítását végezték el. Most a gépszinek szerelésén dolgoznak. Sürgős a munka, mert a cséplőgépek kint állnak a szabad ég alatt, s bizony nem tesz jót a faanyagnak a sok eső s havazás. Hogy gyorsabban elkészüljenek az összeszereléssel, minden más munkát félretettek. Ha meghozzák a tengelyt, hárman gyorsan beszerelik, és máris jelenthetik, hogy befejezték éves gépjavítási tervüket. Ezért nyugtalankodott a műhelyvezető. Nem akartak lemaradni a tervteljesítéssel.

— Sokszor volt problémájuk az alkatrész beszerzés?

— Eddig még nem volt, *csak ezt a tengelyt nem tudtuk beszerezni. De az a fő, hogy ez is sikerült. Reméljük, a nagyjavításkor sem kell azért vesztegelni, hogy nem kapunk alkatrészt — reménykedik a műhelyvezető.*

Ez figyelmeztetés az illetékeseknek, akiken múlik az alkatrész elosztása, gyártása. Az idei téli gépjavításokhoz több anyagra lesz szükség, mivel a gépek száma is jelentősen megemelkedett.

— A szerelőgárdájuk bírja a munkát?

— Kevesen vagyunk — mondja Virtlik József. — Összesen tizennégyen dolgozunk a javításokon. Jövőre huszonhatan lehetünk, de még nem tudjuk, honnan lesz meg ez a létszám. Mert jó szerelők kellenek. Univerzális emberek. Olyan, mint Pál István, aki úgy ért a zetor szereléséhez, mint a kombájn, vagy a cséplőgép-szereléshez. Már van egy néhány ilyen emberünk — folytatta a felsorolást. Horváth József, Kasza Antal, Mák József.

A legjobb *körzeti szerelőnek Szabó Kálmánt tartja a műhelyvezető. Így indokolja meg véleményét:*

— Az ő körzetében a gépek mindig karbantartottak. Benti javításra alig jöttek be gépek a körzetéből. Ha hiba volt, kint a helyszínen megjavította. Ha nagyobb javítás volt a gépen, akkor is maga végezte el itt a műhelyben. A benti szerelők végezhették a beütemezett javításokat.

A műhelyvezetőről magáról is megtudunk néhány dolgot. Jó szakember. Négy év óta vezeti a műhely munkáját. Traktorosból lett vezető. Univerzális emberré képezte magát.

Ez ellen tiltakozik. Azt mondja: még mindig képezi magát. Állandóan tanulmányozza a legújabb szaklapokat. Legutóbb a villamossági részek tanulmányozásával töltötte szabadidejét.

— Lépést *kell tartani a fejlődéssel, különben nem tudunk jó munkát végezni. Mert nemcsak a Hoffer traktorok szerelését kell jól tudnunk, hanem a legkorszerűbb gépekét is — ezt vallja Virtlik elvtárs.*

Most a télen a szerelőknek tanfolyamot szerveznek. Az új gépek szerelésével ismerkednek meg. Ami az új gépeket illeti, van belőlük bőven a Csabrendeki Gépállomáson is. Ezek karbantartását, javítását nekik kell elvégezni, és nem akárhogyan, hanem a lehető legjobban. Mert jövőre kizárólag jól működő gépeket szeretne útnak bocsájtani a termelőszövetkezetekbe a javító-szerelő kollektíva.

Józsa Mária